

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: R. L.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2020, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 3. 2020, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 27. 5. 2020 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2020, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 9. 1. 2020, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobkyni zamítnuta žádost o

Shodu s prvopisem potvrzuje

změnu výše invalidního důchodu.

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že její zdravotní stav byl posudkovým lékařem žalované nesprávně hodnocen, kdy se posudkový lékař nevypořádal se závěry odborných lékařů. Podle těchto totiž jde u Crohnovy nemoci, kterou žalobkyně trpí, o těžkou formu a nikoliv pouze středně těžkou formu, jak uvádí posudkový lékař žalované. Rovněž žalobkyně žalované vyčetla, že nebyla na jednání posudkového lékaře přizvána a tudíž si tento nemohl učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu.
3. Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že vzhledem k tomu, že žalobkyně namítá nesprávné posouzení svého zdravotního stavu, navrhuje žalovaná jeho přezkoumání PK MPSV ČR, která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění.
4. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, tedy ke dni 30. 3. 2020 (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil, že žalobkyně absolvovala střední ekonomickou školu Opava, následně pracovala zejm. jako účetní, dále rovněž jako prodavačka, recepční a hlavní pokladní. Žalovaná rozhodla dne 9. 1. 2020 výše uvedeným prvostupňovým rozhodnutím na základě posudku lékařky OSSZ Bruntál, vypracovaného dne 4. 11. 2019. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byla označena Crohnova nemoc – postižení terminálního ilea a rekta, hodnocená jako středně těžké postižení. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 % a zvýšena podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky pro další postižení zdravotního stavu o 10 % na celkových 50 %. Po podání námitek vypracovala lékařka ČSSZ pro účely napadeného rozhodnutí dne 18. 3. 2020 nový posudek. V tomto byla jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označena Crohnova nemoc s postižením terminálního ilea a rekta, hodnocená jako středně těžké funkční postižení. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 40 % a zvýšena podle § 3 odst. 1 řečené vyhlášky pro další postižení zdravotního stavu o 10 % na celkových 50 %.
6. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 22. 10. 2020, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí, tedy k 30. 3. 2020, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností interní lékařství a tajemnice, dospěla k závěru, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je těžká forma fistulující Crohnovy nemoci. Řečené bylo hodnoceno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla (s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením) stanovena 70 %.

7. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
8. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
9. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností interní lékařství, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobkyně. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby.
10. Podle § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. d. p.“) *[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

11. Podle § 39 odst. 2 písm. c) z. d. p. *[j]estliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
12. Vycházejí tedy z výše řečeného posudku, který je dle názoru soudu plně způsobilý k důkazu žalobkynina zdravotního stavu ke dni napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve III. stupni, když její pracovní schopnost poklesla o 70 %.
13. Závěry Posudkové komise MPSV plně vyvrací závěry posudků, které byly podkladem jak pro napadené, tak pro prvostupňové rozhodnutí žalované. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékařkou ČSSZ za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí proto v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „*[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.*“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek Posudkové komise MPSV mezi podklady pro nové rozhodnutí.
14. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Právně nezastoupené žalobkyni však dle obsahu spisu žádné náklady řízení nevznikly a tedy není náhradu čeho jí přiznat. Procesně neúspěšná žalovaná pak právo na náhradu nákladů nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. listopadu 2020

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně